

Przygotowanie dziecka do przedszkola

Z decyzją o posłaniu dziecka do przedszkola nieodłącznie związane jest pytanie: czy jest ono do tego odpowiednio przygotowane? Być może, po raz pierwszy pozostanie ono samo, bez bliskiej osoby i do tego w nowym środowisku. To będzie mocne przeżycie dla każdego dziecka i dlatego proponujemy zastanowić się nad tym, co zrobić, aby było dobrze przygotowane do czekających je przeżyć. Warto dołożyć wszelkich starań, aby początkowe trudności były drobne i nie urosły do rangi problemu, a pobyt w przedszkolu, od pierwszego dnia, zapamiętany był jako radosny okres w życiu Waszego dziecka.

Dziecko dojrzało do przedszkola gdy :

- dobrze znosi nieobecność rodziców (zostaje pod opieką członków rodziny lub znajomych osób),
- z własnej inicjatywy oddala się od mamy, nie trzyma jej się kurczowo,
- potrafi wykonywać proste czynności samoobsługowe w zakresie :
 - komunikowania potrzeb fizjologicznych,
 - umiejętności korzystania z papieru toaletowego,
 - umiejętności mycia rąk mydłem , wytarcia ich w ręcznik,
 - umiejętności samodzielnego jedzenia (posługiwanie się łyżką), a także gryzienia ,
 - samodzielnego ubierania i rozbierania się (przynajmniej podejmowania prób).

Jak można przygotować dziecko do pobytu w przedszkolu?

Przygotowując dziecko do przedszkola zadbajmy o zdobycie przez dziecko pozytywnych doświadczeń pozostawiania bez mamy, w celu akceptacji czasowej rozłąki i nauki samodzielności. Pozostawianie dziecka pod opieką znajomych osób – sąsiadów, krewnych (najlepiej poza domem), wydłużanie czasu rozstania, zapewnianie dziecka „na pewno po ciebie wrócę” pozwoli mu nabrać pewności, że w przedszkolu również rodzice po nie przyjdą. Postarajmy się też, aby dziecko zdobyło pierwsze samodzielne doświadczenia w większej grupie dzieci i miało możliwość nawiązania kontaktów społecznych w grupie rówieśników. Zachęcajmy je do pozostawiania w grupie dzieci, aby mogło nabyć doświadczenia we wspólnej zabawie i dzieleniu się zabawkami z innymi dziećmi. Dziecko winno umieć zrezygnować z dotychczasowych praktyk, „ że tylko jemu

się należy”. Pokażmy dziecku zalety przedszkola : wielu kolegów do zabawy , dużo zabawek i zabaw, które zna nauczycielka , poznanie nowych piosenek i wierszyków.

Dobrze jest wytłumaczyć dziecku konieczność pójścia do przedszkola porównując je z chodzeniem rodziców do pracy np. : mama i tata będą chodzić do pracy , a ty do przedszkola. Gdy my będziemy pracować , ty będziesz się dobrze bawić i nauczysz się różnych ciekawych rzeczy.

Trzylatek powinien ćwiczyć samodzielne ubieranie się zanim rozpocznie edukację przedszkolną. Chwalmy go , a jeśli mu się nie udaje , poprawmy delikatnie i zachęcajmy do nowej próby. Nie krytykujmy!!! Ćwiczenie z dzieckiem czynności samoobsługowych takich jak: ubieranie się , jedzenie, samodzielne mycie i załatwianie potrzeb fizjologicznych ułatwi mu start w przedszkolu i pozwoli poczuć się bezpiecznie. Wiele dzieci jest przyzwyczajonych, że súsia się tylko w domowej łazience. Zaprowadźmy je do ubikacji przy okazji wizyty u cioci, w restauracji itp. Przyzwyczajajmy dziecko do jedzenia przy stole razem z domownikami , do samodzielnego posługiwania się łyżką i picia z kubeczka bez dziubka. Zachęcajmy je do tego mówiąc: „w przedszkolu dzieci jedzą same, spróbuj i ty”. Przedszkolak musi umieć gryźć – dobrze jest więc odstawić przecierane i rozdrobnione pyszności , przestać kroić kanapki a podawać kawałki jabłka, marchewki, chlebek do samodzielnego gryzienia (gryzienie wspomaga aparat mowy) .

Dziecko powinno być stopniowo przygotowywane do roli przedszkolaka - nie róbmy wszystkiego na raz. Powoli rezygnujmy z nadopiekuńczości i stwarzajmy dziecku okazję do artykułowania swoich potrzeb (nie pytajmy czy chce pić, czy súsia itp., pozwólmy mu odczuć te potrzeby).

Rozciągnijmy ten proces w czasie, aby mogło oswoić się z myślą o tym, że pójdzie do przedszkola. Rodzic nie może przebyć drogi rozwojowej za dziecko. Ono samo musi pokonywać kolejne etapy, a dorosły może je tylko wspierać i wspomagać.

Powodzenia !!!

